

- De essentialia van het glow-gebeuren:
- Een verslag van de buitengewone vergadering tijdens het glow-jubileum diner op 25 februari 2007 te Pizzeria “Casa Maria” in de buurt van Luik
- Het zou fijn zijn als iemand iets opschrijft over elke wandeling. Niet d.m.v. een volledig verslag, maar bijvoorbeeld via een anekdote. Geconstateerd is dat Ruud af en toe iets krabbelt in een of ander boekje.
- Wellicht is het aardig om het landschap waardoor wij wandelen als (industriële) biotoop te beschouwen. Binnen een biotoop is aan alle levensvoorwaarden min of meer voldaan. Dat betekent dat we behalve voor de materiële levensvoorwaarden, ook oog hebben voor de sociale, culturele, morele, esthetische, enz. voorwaarden. Het biotoop bekijkend, verandert ook ons inzicht over wat de levensvoorwaarden zouden kunnen zijn.
- De totale ervaring die we ondergaan tijdens een wandeling is meer dan de vast te leggen deelervaringen. Hoe vlijtig we ook in de weer zijn met fotocamera's, geluid- en videoapparatuur; hoezeer we ook proberen om onze ervaring vast te leggen in filosofische betogen, in proza, in poëzie, in schilderijen, aquarellen of krijttekeningen of in natuurwetenschappelijke theorieën over neutrino's, nooit zijn we in staat alle kwaliteiten van zoals we die ervaren tijdens een glow-wandeling samen te ballen in een product van onze geest.
- “Alles is mooi!” ... Na deze gevleugelde uitspraak van Wil past eigenlijk slecht een minzaam stilzwijgen. Ik denk dat Wil bedoelt dat alle schoonheid de wereld vertegenwoordigd is elk nog zo minuscule of minzame aspect van die wereld. Iedere zandkorrel, iedere hondendrol weerspiegeld de hele wereld in en daarmee ook diens schoonheid.
- Extrapolerend vanuit deze gedachte is het niet meer mogelijk te zeggen dat Maastricht mooier is dan Heerlen. Heerlen en Maastricht zijn even mooi. Het enige verschil is dat de schoonheid van Maastricht zich iets makkelijker openbaart. Zo bezien kunnen we glow-wandelingen zien als pogingen om onze vatbaarheid voor het schone op te rekken.
- Alles is afwijkend. Uitzondering is niet bijzonder in Wallonië. Hoe moeten wij dit begrijpen? Alsof het bij industrialisering niet juist om standaardisering gaat! Is de afwijking van de standaard een vlucht van de standaard? Valt in een gestandaardiseerde wereld de afwijking van de standaard des te meer op? Of zien we in het vroeg industriële Waalse landschap het ontstaan van standaarden naast elkaar die dissoneren ten opzichte van elkaar? Ik denk het laatste want een afwijking wordt pas manifest als het haar afwijking met enige consequentheid volhoudt, door haar te standaardiseren. Afwijking sluit standaardisering dus niet uit, nog plaatst het zich er tegenover: In de afwijking zit de standaardisering reeds besloten.
- Eens was de industrie toonbeeld van macht en onverbiddelijkheid. Maar nu de levenscyclus van het industriële biotoop teneinde loopt, begint het zachte trekken te krijgen, net zoals een strenge vader iets aandoenlijks krijgt naarmate zijn haren grijzer, zijn pas meer wankel en zijn rug meer gebogen wordt. Eens moest alles wijken voor industriële rationaliteit en functionaliteit, maar nu deze rationaliteit en functionaliteit achterhaald is moet ze zelf wijken voor ... ja, voor wat eigenlijk? Nu het industriële biotoop in verval raakt, wordt zichtbaar dat de overwinning van het industriële biotoop over het agrarische biotoop nooit volledig is geweest. Waar de industrie verdwijnt, verschijnt het landschappelijke weer, ware het niet dat de mensen in grote getale gebleven zijn.
- Wat fascineert aan Wallonië is dat zoveel mensen er hun eigen kleine biotoop, hun eigen paradijs creëren, naar de maatstaven van hun eigen droom. Oppervlakkig bezien, lachen we hen uit vanwege hun vermeende wansmaak, maar diep in ons hart bewonderen wij hen, want

bestaat er een meer omvattende daad dan eigenhandig een wereld te scheppen naar evenbeeld van onszelf hoogstpersoonlijk?

- Hoewel geen enkele invalshoek een compleet beeld geeft, bieden diverse invalshoeken een rijk geschakeerd beeld. Ik wil er enkele noemen:
- Oude verlaten fabrieken
- Façades
- Volkscafé's
- Bebouwing in het landschap
- Tuinkabouters en andere fantasieobjecten
- Walen als streekgenoten die wij niet verstaan
- Bebouwing als afgeleide van het heuvelachtige landschap
- To be in the middle of nowhere
- Tijdens het grote jubileumdiner zei Rob allerlei behartigenswaardige zaken over een op te zetten website. Omdat ik op dat moment mes en vork hanteerde, was ik niet in staat daarnaast mijn ballpoint te gebruiken om al deze auditieve kostbaarheden te conserveren. Bondig gezegd: Ik weet niet meer wat Rob toen zei. Terwijl ik gedachteloos naar Rob zat te luisteren, flitste er wel een vraag door me heen, die Rob maar niet wilde beantwoorden: Wie van ons is in staat én is bereid een website op te zetten?

- Notulist: Paul Hekkens